

LECTURA

El conte del meu cosí XAVIER

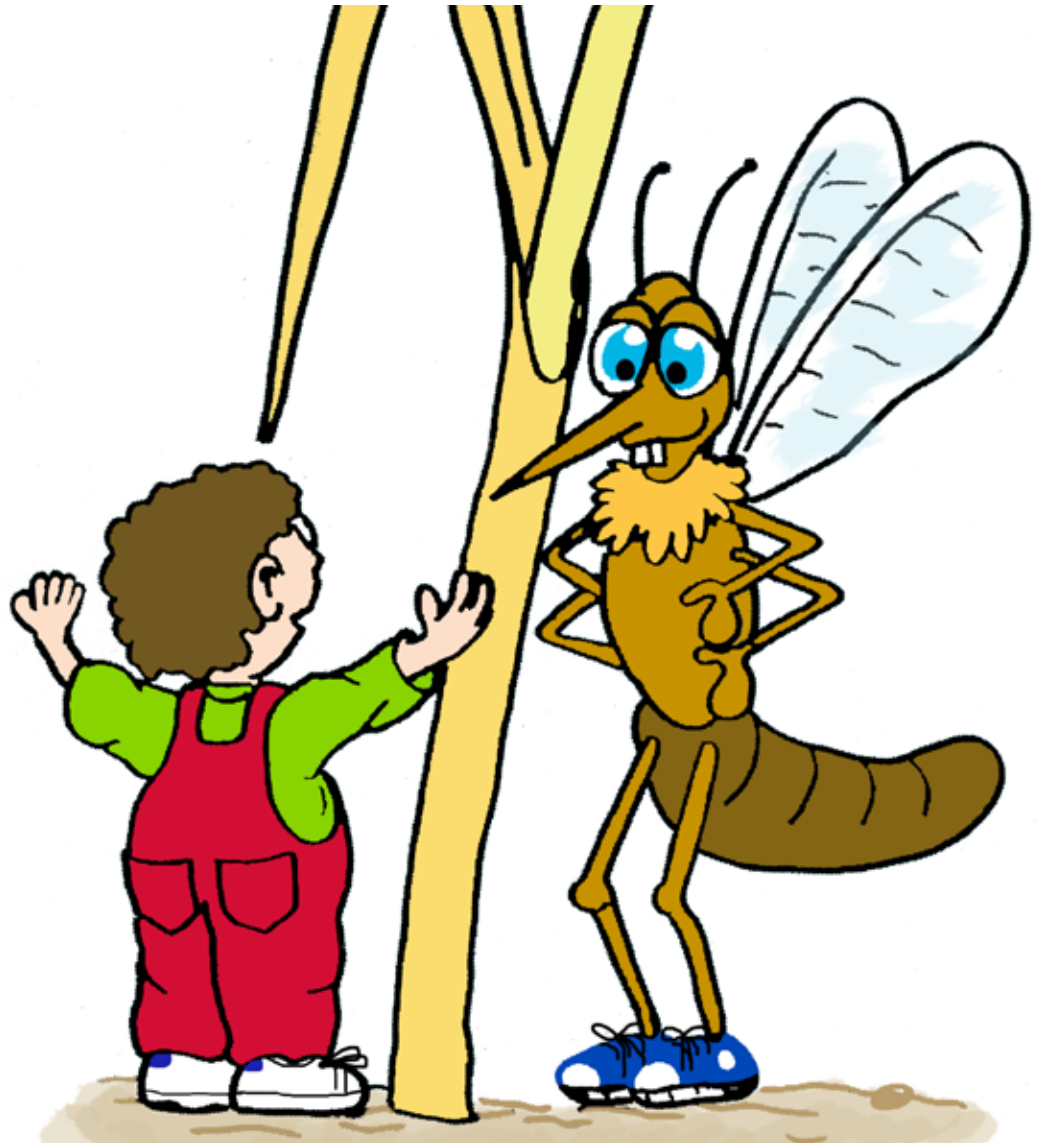
Aquest és el conte que el meu cosí Xavier em contà una vesprada després de dinar.

Hi havia una vegada un xicotet baixet que volia créixer per a no ser menut. I va créixer i va créixer fins que, amb el cap, en el cel donà.

Aleshores pensà: “No vull ser tan alt perquè cada vegada que esternude als núvols espante. A més a més els avions s’estavellen en les meues celles, i el sol em crema les orelles”.

I començà altra volta a fer-se xicotet, xicotet i es quedà més xicotet que els mosquits.

Aleshores pensà: “No vull ser baixet perquè quan camine em trepitgen els escarabats. A més a més l’herba es posa en els meus ulls i quan plou amb una sola gota em banye”.

Així que va decidir ser com era i que d’eixa manera tot el món l’estimara. I preguntà a la gent, i la gent contestà: “Tots t’estimem perquè eres el millor”. I això li agradà, i es posà molt content i fou molt feliç des d’aquell moment.

Així que recorda-ho bé, cal que t’estimes gaudir de com eres i compartir-ho amb la gent.

I aquest és el conte que el meu cosí Xavier em contà una vesprada després de dinar.

